

Книга Даниїла - Номер п'ятдесят шість

Розкриття таємниці Одкровення 17: останнє пророцтво про Велику Блудницю та Звіра

Jeff Pippenger

2024-01-20

Останнє зображення царств біблійного пророцтва міститься в сімнадцятому розділі книги Об'явлення. У цьому розділі, у третьому вірші, Івана було перенесено в "пустелю", щоб ангел показав Іванові суд над "великою блудницею" пророцтва, яка сидить на "багатьох водах" і чинила "розпусту" з "царями землі".

І прийшов один із семи ангелів, що мали сім чаш, і говорив зі мною, кажучи мені: Підійди сюди; я покажу тобі суд над великою блудницею, що сидить на багатьох водах: З якою царі землі чинили розпусту, і мешканці землі упилися вином її розпусти. І він у дусі переніс мене в пустелю; і я побачив жінку, що сиділа на багряному звірі, сповненому богохульними іменами, що мав сім голів і десять рогів. Об'явлення 17:1–3.

За словами самого Івана «пустеля» означає тисячу двісті шістьдесят років папського правління від 538 року до часу кінця у 1798 році.

І жінка втекла в пустелю, де для неї приготоване Богом місце, щоб її там годували тисячу двісті шістьдесят днів. ... І жінці дано було два крила великого орла, щоб вона полетіла в пустелю, у своє місце, де її годують на час, часи і пів часу, від лиця змія. Одкровення 12:6, 14.

У дусі Іван був перенесений у період тисячі двохсот шістьдесяти років папського панування. Їхнім прообразом були три з половиною роки посухи в історії Єзавелі, Ахава та Іллі. Ті роки мали тривати аж до 1798 року, коли папство отримало свою смертельну рану, бо було «визначено», що це станеться наприкінці першого гніву, який був завершенням війни, наведеної на святиню й воїнство через дві спустошувальні сили — язичництво та папізм. Усі ці факти були викладені в недавніх статтях.

«Велика блудниця» — це Ісаїна повія з Тиру, яка мала бути забута на сімдесят символічних років, що були «днями одного царя». Історія Сполучених Штатів — це історія символічних сімдесяти років, яка мала прообраз у сімдесяти роках полону за панування Вавилону, першого царства у біблійному пророцтві. Протягом цієї історії велика блудниця з Тиру мала бути забута. Наприкінці цієї історії про неї мали згадати, і вона знову вийде співати свої пісні, тим самим чинячи блуд із царями землі. Івана духовно перенесено в історію папського панування, щоб він побачив суд над папською владою. Вирок для дочки священика, яка вчинила блуд, полягав у тому, що її мали спалити вогнем.

І донька будь-якого священика, якщо вона осквернить себе, займаючись блудом, безчестить свого батька; нехай буде спалена у вогні. Левіт 21:9.

Видіння суду над великою блудницею, дане Іванові одним із ангелів, які вилили одну з семи останніх кар, полягало в тому, що її спалено вогнем.

І десять рогів, які ти бачив на звірі, — ці зненавидять блудницю, і спустошать її, і оголять, і з'їдять її плоть, і спалять її вогнем. Об'явлення 17:16.

Води, на яких сидить велика блудниця, — це люди світу, які будуть підпорядковані її владі, коли Сполучені Штати введуть в оману весь світ, щоб він поклонявся звірові, який також є великою блудницею. Тоді Сполучені Штати стають провідним царем серед десяти царів, представлених у пророцтві сімнадцятого розділу Одкровення, і в цій ілюстрації Сполучені Штати представляють першого царя, що чинить розпусту з блудницею, хоча згодом вона здійснить цей акт з усіма царями.

Перший із багатьох царів представлений Ахавом, який був одружений із великою блудницею, що у церкві в Тіятирі представлена як Єзавель. Суд над Єзавеллю (великою блудницею) здійснюється десятьма царями, яких силою Сполучених Штатів буде змушено до союзу церкви й держави. Ті царі погодяться дозволити папству правити світом (сидіти на водах), попри свою ненависть до блудниці.

А десять рогів, які ти бачив, — це десять царів, що ще не одержали царства, але одержать владу як царі на одну годину зі звіром. Вони мають одну думку і віддадуть свою владу та силу звірові. Вони будуть воювати проти Агнця, і Агнець переможе їх, бо Він — Господь над панами й Цар над царями; а ті, що з Ним, — покликані, і вибрані, і вірні. І каже мені: Води, які ти бачив, де сидить блудниця, — це люди, полки, народи й язики. А десять рогів, які ти бачив на звірові, — вони зненавидять блудницю, і зроблять її спустошеною та голою, і пожеруть її тіло, і спалять її вогнем. Бо Бог поклав у їхні серця виконати Його волю, і бути однодумними, і віддати своє царство звірові, аж поки звершаться слова Божі. А жінка, яку ти бачив, — це велике місто, що панує над царями землі. Об'явлення 17:12–18.

«Десять царів» (Організація Об'єднаних Націй) насправді ненавидять папство, але обставини змушують їх передати своє недовговічне царство папській владі у марній надії врятувати світ від його зростаючих лих. Коли вони усвідомлять її обман, вони стають зряддям, щоб спалити її вогнем на виконання закону в книзі Левіт.

"десять царів" "ведуть війну з Агнцем" через переслідування, які вони зводять на Божий народ останніх днів.

Чого метушаться народи, і люди задумують марне? Царі землі повстають, і князі радяться разом проти Господа та проти Його Помазанця, кажучи: Розірвімо їхні кайдани, і скиньмо з себе їхні узи! Той, Хто на небесах, сміється; Господь із них глузує. Тоді Він промовить до них у гніві Своєму і Своєю лютістю їх сполохає. Псалом 2:1–5.

Переслідування, яке на користь папства чинять царі землі, було також учинене проти Христа на хресті.

Ти, що устами Свого слуги Давида сказав: Чому лютують язичники, а люди замишляють марне? Повстали царі землі, і правителі зібралися разом проти Господа і проти Його Христа. Бо справді проти Твого святого Дитяти Ісуса, якого Ти помазав, і Ірод, і Понтій Пилат з язичниками та народом Ізраїлю зібралися разом, щоб зробити все, що Твоя рука і Твоя рада наперед визначили статися. Дії 4:25-28.

«Царі землі», що повстали проти Христа під час Його розп'яття, представляють «десять царів» із сімнадцятого розділу Об'явлення, які знову ведуть війну з Агнцем, переслідуючи Його народ. Під час розп'яття ті царі становили «зборище беззаконних», яке «оточило» Христа, і те саме вони роблять з Його народом останніх днів.

Бо обступили мене пси; зборище лиходіїв оточило мене; пробили мої руки й ноги. Я можу перелічити всі кості мої; вони дивляться й пильно позирають на мене. Вони ділять між собою одягу мою, і про шату мою кидають жереб. Псалом 22:16–18.

Ті десять царів, які виносять суд над великою блудницею, спалять її вогнем, бо вона блудниця, що видає себе за дочку священника. Тих царів також представлено як «псів», і ті десять царів не лише спалять велику блудницю вогнем, але й «з'їдять її плоть». Смерть Єзавелі настала, коли її скинули зі стіни, і вона розбилася об землю, а тоді прийшли пси й з'їли її плоть.

А коли Єгу прибув до Єзреелю, Єзавель почула про це; і підмалювала обличчя, прикрасила голову та виглянула у вікно. І коли Єгу входив у браму, вона сказала: Чи мав Зімір мир — той, хто вбив свого пана? А він підвів обличчя до вікна й сказав: Хто на моєму боці? хто? І виглянули до нього двоє чи троє євнухів. І він сказав: Скиньте її. І вони скинули її; і частина її крові скропила стіну і на коней; і він потоптав її. А коли він увійшов, то їв і пив, і сказав: Ідіть, подивіться тепер на цю прокляту жінку та поховайте її, бо вона — дочка царя. І вони пішли, щоб поховати її, але не знайшли від неї нічого більше, окрім черепа, ступнів і долонь її рук. Тож вони повернулися й доповіли йому. І він сказав: Це слово Господнє, яке Він промовив через Свого слугу Іллу тішбіянина, кажучи: На наділі Єзреелю пси поїдять тіло Єзавелі; а труп Єзавелі буде, як гній, на поверхні поля на наділі Єзреелю, так що не скажуть: Це Єзавель. 2 Царів 9:30-37.

Десять царів, якими є Організація Об'єднаних Націй, головний цар яких — Сполучені Штати, вчинять суд над папством, спалять її вогнем і поїдять її плоть. Саме цей суд ангел прийшов показати Іванові, і щоб це зробити, він переніс Івана в історію пустелі, але не просто в якусь випадкову точку в історії пустелі, а до самого кінця цього періоду. Очевидно, що Івана було поставлено наприкінці тисячі двохсот шістдесяти років, бо коли він бачить ту жінку, вона вже була п'яна від крові переслідувань і вже названа матір'ю блудниць.

І він повів мене в дусі у пустелю; і я побачив жінку, що сиділа на багряному звірі, повному богохульних імен, що мав сім голів і десять рогів. А жінка була зодягнена в пурпур і багрянлицю та прикрашена золотом, дорогоцінним камінням і перлами, маючи в руці золотий келих, повний гідот і нечистоти її розпусти. А на її чолі було написане ім'я: ТАЄМНИЦЯ, ВАВИЛОН ВЕЛИКИЙ, МАТИ БЛУДНИЦЬ І ГИДОТ ЗЕМЛІ. І я бачив ту жінку, упоєну кров'ю святих і кров'ю мучеників Ісуса; і, побачивши її, я дуже

здивувався. Об'явлення 17:3-6.

Блудниця з Тиру, яка також є «великою блудницею», зображеною в сімнадцятому розділі Об'явлення, мала бути забута до часу, коли вона знову співатиме свої пісні та чинитиме блуд із царями землі.

Будь-який авторитетний словник, виданий до 1950 року, стверджує, що жінка із сімнадцятого розділу Об'явлення, зодягнена в багряне, є символом Римо-католицької церкви, але сьогодні світ вважає, що Католицька церква є християнською церквою. Світ забув, ким вона насправді є.

Коли Джон побачив її, переслідування темних віків добігало кінця, бо вона вже була п'яна від крові святих. Природне ілюструє духовне, і людина п'яніє після того, як вип'є, а не раніше.

Протестанти, які відокремилися від католицизму за століття до 1798 року, вже до 1798 року почали свій шлях назад до католицького сопричастя, бо її назвали «МАТІР'Ю БЛУДНИЦЬ». Коли Іван побачив її й здивувався, церкви, що раніше відокремилися від її спільності, вже повернулися. Отже, Івана було перенесено до 1798 року, коли велика блудниця вже вбила мільйони християн і вже спокусила колишні протестантські церкви прийняти її зухвалу заяву, що вона є головою церков, як це визнав Юстиніан у 533 році.

З пророчого погляду 1798 року ангел тоді представив Іванові останній образ царств біблійного пророцтва.

І ангел сказав мені: Чого ти дивуєшся? Я скажу тобі таємницю тієї жінки та звіра, що носить її, який має сім голів і десять рогів. Звір, якого ти бачив, був, і його немає; і він вийде з безодні та піде на погибель; і здивуються ті, що живуть на землі, імена яких не були записані в книзі життя від заснування світу, коли побачать звіра, що був, і якого немає, а проте є. Тут розум, що має мудрість. Сім голів — це сім гір, на яких сидить жінка. І є сім царів: п'ять упали, один є, а інший ще не прийшов; і коли прийде, має перебувати недовгий час. І звір, що був, і якого немає, — сам він восьмий, і є з семи, і йде на погибель. А десять рогів, які ти бачив, — це десять царів, які ще не одержали царства, але приймуть владу як царі на одну годину разом із звіром. Об'явлення 17:7-12.

Звір — це царство в біблійному пророцтві, як це легко впізнати в сьомому та восьмому розділах книги Даниїла, а таємниця, яку ангел відкриває Іванові, — це таємниця звіра і жінки, що сидить на звірі. Жінка на звірі — це велика блудниця, яка чинить розпусту з царями землі. Вона — Єзавель, а її чоловік — Ахав.

Тому залишить чоловік свого батька і свою матір, і пристане до своєї дружини, і стануть вони одним тілом. Буття 2:24.

Чоловік є чоловіком, а жінка — жінкою, але разом вони — одна плоть. Таємниця звіра полягає в тому, що це поєднання церкви й держави, поєднання жінки (церква) і звіра (царі), які становлять одне царство, що складається з двох частин. Поєднання державної влади й церковної влади, у якому жінка контролює взаємини, є «образом звіра». Джону показано

жінку, яку несе звір, бо саме вона керує взаєминами.

А жінка, яку ти бачив, є тим великим містом, що панує над царями землі. Об'явлення 17:18.

Разом звір і жінка представляють одне царство (одне тіло), але ангел наголошує на взаєминах великої блудниці з царями землі. "Звір, що" "був, і нема його", який "вийде з безодні й піде на загибель", за яким "дивуватимуться ті, що живуть на землі", — це папство, коли смертельна рана великої блудниці загоїться. Вона "була" п'ятим царством біблійного пророцтва, але було "визначено", що вона дістане смертельну рану у 1798 році.

Коли Джон був духовно перенесений у 1798 рік, вона "не" була звіром, і "все ж", коли її смертельна рана зцілиться наприкінці сімдесяти символічних років, що завершуються недільним законом, який незабаром настане, вона знову "є" жива, співає свої пісні, чинить блуд і вбиває християн.

Розділ сімнадцятий — останнє представлення царств біблійного пророцтва, і тому воно повинно узгоджуватися з першою згадкою про царства біблійного пророцтва. Перша згадка про ті царства міститься у другому розділі книги Даниїла, який зображений на обох схемах, що були виконанням повеління Авакума написати видіння й ясно викласти його на таблицях.

Міллеріти мали рацію у своєму розумінні царств біблійного пророцтва в книзі Даниїла, як це представлено в розділах другому, сьомому та восьмому, але їхнє розуміння було неповним. Коштовності Міллера з другого розділу Даниїла сяють в останні дні вдесятеро яскравіше, бо їх розуміють як такі, що вказують на першу згадку не лише про царства біблійного пророцтва, але й на першу згадку про об'явлення, що восьмий є з семи. Ісус завжди ілюструє кінець чогось його початком.

Усі пророки говорять про останні дні, а Іван у сімнадцятому розділі Об'явлення визначає останнє земне царство, коли він представляє "звіра, що" "був, і нема його; і вийде з безодні та піде на загибель." Звір виходить з "безодні", що є символом "нового прояву сатанинської сили".

"«Коли вони закінчать [закінчують] своє свідчення». Період, коли два свідки мали пророкувати, зодягнені у волосяницю, закінчився 1798 року. Коли вони наближалися до завершення своєї праці в потайності, проти них мала бути розв'язана війна силою, що зображена як «звір, що виходить із безодні». У багатьох країнах Європи владні сили, які правили в Церкві та державі, протягом століть перебували під контролем Сатани через посередництво папства. Але тут показано новий прояв сатанинської сили." Велика боротьба, 268.

Дехто з богословів твердитиме, що оскільки «звір, що виходить із безодні» в одинадцятому розділі Об'явлення у цьому уривку ототожнюється з атеїзмом Французької революції, то вислів «безодня» є символом атеїзму. Але іслам вийшов із «безодні» у дев'ятому розділі Об'явлення, а іслам — не атеїзм. Безодня означає сатанинський прояв.

"Я сказав йому, що Господь показав мені у видінні, що месмеризм від Диявола, з бездонної безодні, і що невдовзі він туди піде разом із тими, хто й далі ним користуватиметься." Review and Herald, 21 липня 1851 р.

Щось від «Диявола» — це щось з «безодні». У сімнадцятому розділі Об'явлення звір, що виходить з безодні, — це сила, яка йде на погибель, і йому дивуватимуться ті, чий імена не записані в книзі. «Погибель» означає вічне прокляття і в Об'явленні представлена як «вогняне озеро», куди викидають звіра.

І звір був схоплений, а з ним — лжепророк, який творив чудеса перед ним, якими він обманював тих, що прийняли знак звіра, і тих, що поклонялися його образу. Обоє вони живцем були кинуті в озеро вогню, що палає сіркою. Об'явлення 19:20.

У тринадцятому розділі ідентифіковано першого звіра, що виходить із моря, якого Сестра Вайт прямо ототожнює з папством. У тому уривку весь світ дивується, слідуючи за папським звіром.

І я бачив одну з його голів, ніби смертельно поранену; і його смертельна рана загоїлася, і вся земля, дивуючись, пішла за звіром. Об'явлення 13:13.

Звір із сімнадцятого розділу Одкровення, про якого сказано, що "ті, що живуть на землі, здивуються", є остаточним проявом сатанинської влади, який відбудеться, коли смертельна рана папства загоїться з настанням невдовзі очікуваного недільного закону. Кожна пророча ознака жінки та звіра, на якому вона сидить, у сімнадцятому розділі вказує на церкву Риму, так само, як на це вказували словники, видані до 1950 року.

Звір із сімнадцятого розділу Об'явлення є символом поєднання церкви й держави, що є образом звіра. Звір із сімома головами й десятьма рогами — це царство, яке складається з десяти царів (Організація Об'єднаних Націй), на якому жінка сидить і панує. Жінка — це папство, яке ототожнюється з Великим Вавилоном, матір'ю блудниць. Після того як символи визначено, ми можемо повернутися до 1798 року — тієї точки в історії, куди Івана було перенесено, щоб отримати останнє зображення царств біблійного пророцтва.

Ми розглянемо ті царства та їх зображення у другому розділі книги Даниїла в наступній статті.

Кожному народові, що виходив на історичну арену, було дозволено посісти своє місце на землі, щоб виявилось, чи виконає він задум «Сторожа і Святого». Пророцтво простежило піднесення й занепад великих імперій світу — Вавилону, Мідійсько-Персії, Греції та Риму. З кожною з них, як і з народами меншої могутності, історія повторювалася. Кожна мала свій період випробування, кожна не витримала; її слава померкла, її сила згасла, і її місце посіла інша.

«Хоча народи відкидали Божі принципи і цим відкиненням накликали на себе власну загибель, усе ж було очевидно, що божественний задум, який усім керує, діяв через усі їхні дії». Освіта, 177.